

**TIR VÂNĂTORESC SPORTING • PROGRAMUL ȘI
CALENDARUL COMPETIȚIONAL 2024 ▶▶ 16**

SERIE NOUĂ | MMXXIV

VR

FEBRUARIE

VÂNĂTORUL *și* PESCARUL *Român*

NR. 41 (2) | 2024

A.J.V.P.S. Vrancea ▶▶ 3

La copcă de Făurar ▶▶ 30

**GÂRLIȚE MARI
LA FINAL DE SEZON ▶▶ 8**

**DESPRE CONSERVAREA
APELOR NATURALE ▶▶ 21**

**SFÂRȘIT DE SEZON
HIBERNAL ▶▶ 26**

www.agvps.ro

CUPRINS

VÂNĂTOARE

3 ASOCIAȚIILE NOASTRE

A.J.V.P.S. Vrancea

8 DIN TEREN

Gârlițe mari la final de sezon

9 GASTRONOMIE VÂNĂTOARESCĂ

Piept de gârliță mare cu miere și portocale

10 PROFIL

Povestea unei pasiuni

12 DIN TEREN

Fazani la picior

14 ECHIPAMENT

Inovație, artă și tehnologie (III)

16 COMPETIȚII

Tir vânătorească Sporting - Programul competițional 2024

17 CHINOLOGIE

La vremea iernii - importanța hranei

18 DIN TEREN

Hrana complementară pentru vânat, în timpul iernii

19 COMEMORARE

In memoriam Constantin Nicoară

20 Noutăți de prin magazine

PESCUIT

21 ECOLOGIE

Despre protejarea și conservarea apelor naturale

23 PESCUIT LA COPCĂ

Când vine timpul pentru copcă

24 PESCUIT LA RĂPITORI

Pescuitul cu năluci tip *swimbait*, *big-bait* și *giant-bait* (III)

26 PESCUIT DE IARNĂ

Sfârșit de sezon hibernal

27 GASTRONOMIE PESCĂREASCĂ

Ciorbă bănețeană din pește

28 PESCUIT PE RÂU

Transparențe

30 PESCUIT LA COPCĂ

La copcă de Făurar

32 Noutăți de prin magazine

33 DE LA TV

Din programul lunii februarie pe Fishing & Hunting Channel

34 Solunar • Mica publicitate

MEMBRII CONSILIULUI A.G.V.P.S. DIN ROMÂNIA

Președinte: Ovidiu Ionescu

Președinte executiv: Mugurel Constantin Drăgănescu

Vicepreședinți:

Adrian-Ionuț Chesnoiu - vicepreședinte pentru imagine și relații publice

Florin Urcan - vicepreședinte cu vânătoreștii și tirul vânătoreștii

Teodor Bentu - vicepreședinte cu pescuitul recreativ și pescuitul competițional

Membri: Mihai Albuлесcu, Ion Antonescu, Nicu Cătălin Botiș, Sorin Viorel Bronț, Virgil Cadăr, Dorin Jean Calciu, Liviu Coman, Daniel Ioan Dragoș, Filip Georgescu, Ioan Nicolae Lazăr, Cornel Lera, Dorin Mărescu, Radu Iulian Micu, Paul Niculescu, Florică Cristian Stan, Costel Șoptică, Dragoș Florin Ștefănescu, Gheorghe Vrînceanu.

VPR VÂNĂTORUL PESCĂRUL

MMXIV | NR. 41 (2) / FEBRUARIE

Revistă națională de vânătoreștii și pescuit recreativ/competițional privat, editată de A.G.V.P.S. din România
FONDATĂ ÎN ANUL 1919

PREȘEDINTE

prof. dr. ing. Ovidiu Ionescu

PREȘEDINTE EXECUTIV

ing. Mugurel Drăgănescu

COLEGIUL DE REDACȚIE

prof. dr. ing. Ovidiu Ionescu

dr. ing. Iosif Benke

dr. ing. Vladimir Talpeș

ec. Teodor Bentu

Veronica Ispas

REDACTOR ȘEF

ing. Alin-Codru Manu

LAYOUT / DESIGN

Aurel Neagu / CREA

SEDIU

Calea Moșilor nr. 128,
București, Sector 2, Cod 020882

Tel: 021-313.33.63

E-mail: revistavpr@yahoo.com

www.agvps.ro

ISSN 1582-9650

TIPĂRIT LA

ARTPRINT • Tel. 0723-130.502

E-mail: office@artprint.ro

Manuscrisele destinate tipăririi vor fi în format digital. Publicate sau nu, ele nu se înapoiază colaboratorilor. Articolele publicate nu angajează decât responsabilitatea autorilor lor și nu reflectă în mod necesar opinia redacției. Reproducerea oricărui material fără acordul redacției este interzisă.

FEBRUARIE

Asociațiile noastre	3
Vânătoare de sezon	8
Echipament	14
Management cinegetic	18
Noutăți din magazine	20

VÂNĂTOARE

A.J.V.P.S. Vrancea

VPR

Pentru o mai bună cunoaștere și comunicare cu și între asociațiile de vânători și pescari recreativi afiliate la A.G.V.P.S. din România, continuăm publicarea seriei de materiale - interviuri realizate cu cei ce își dedică eforturile conducerii activității acestor asociații.

In numărul lunii februarie - 2024, al revistei VPR, prezentăm interviul realizat la A.J.V.P.S. Vrancea, cu dl. Nica Bogdan Ștefăniță, directorul asociației.

Alin-Codru Manu: *Domnule Nica Bogdan Ștefăniță, sunteți directorul A.J.V.P.S. Vrancea din anul 2022. Sunteți jurist ca formare dar am înțeles că aveți și studii silvice și ați acordat toată atenția activității de gospodărire durabilă a vânatului și a fondurilor cinegetice, precum și pentru gospodărirea apelor și a resursei acvatice piscicole, activități pe care le-ați dedicat membrilor vânători și pescari ai asociației pe care o conduceți. Vă rugăm să vă prezentați și să ne spuneți cum*

vedeți momentul actual și cum priviți activitatea în perspectivă, de pe poziția de conducere pe care o aveți?

Nica Bogdan Ștefăniță: Într-adevăr sunt directorul A.J.V.P.S. Vrancea din anul 2022, dar am început activitatea în cadrul asociației încă din anul 2005, la început ca simplu vânător, și ulterior organizator la o grupă de vânătoare unde am gestionat, zic eu exemplar, un fond de vânătoare.

În anul 2022, când am preluat conducerea, A.J.V.P.S. Vrancea se confrunța cu multe și serioase probleme de ordin financiar, dar nu numai. Nu aș intra în amănunte cu privire la motivele pentru care asociația noastră era cu un picior în groapă.

Ce-a fost, a fost...

Acum avem un Consiliu format din oameni tineri, entuziaști, actuali în gândire și permanent disponibili să ajute.

Împreună cu membrii Consiliului asociației, cu personalul angajat, dar și cu sprijinul susținut al membrilor asociației, am reușit să depășim aceste probleme, iar astăzi suntem în măsură să spunem că suntem pe drumul cel bun.

Avem în proprietate mai multe imobile (sedii, cabane de vânătoare), terenuri agricole, dar și dotările logistice ce ne ajută la îndeplinirea activităților specifice, avem un personal angajat calificat și, din punct de vedere financiar stăm bine, în condițiile deloc ușoare ale prezentului, asociația fiind pe o poziție stabilă.

Situația generată de perioada de pandemie de coronavirus a trecut, fostele restricții datorate situației sanitare, interzicerea vânătorii la majoritatea păsărilor în cele două sezoane 2020-2021 și 2021-2022, precum și pesta porcină africană PPA, care a afectat efectivele de mistreți, au trecut și ele, dar în prezent ne dau bătăi de cap scumpirile majore din ultima perioadă la energie, carburanți, etc.

Să amintesc și faptul că numărul de membri vânători este 998, iar numărul de membri pescari este 3.250. Ca obiective privind gospodărirea fondurilor cinegetice pe care le avem în gestiune, avem în vedere continuarea populărilor cu fazan, iar în planul pescuitului, de asemenea, acțiuni de populare a lacurilor de baraj aflate în gestiunea noastră, dar și a iazurilor pe care le deținem, cu speciile de pești specifice zonei.

A.M.: *Câte fonduri cinegetice aveți în gestiune și câte zone de pescuit gestionați în cadrul asociației?*

N.B.: Avem în gestiune un număr de 23 de fonduri cinegetice, localizate pe raza județului Vrancea, 8 situate în zona de deal și 15 situate în zona de câmpie, fonduri ce totalizează o suprafață de peste 250.000 de hectare. Gestionăm de asemenea și peste 230 km de ape curgătoare situate pe râurile

A.J.V.P.S. Vrancea

Siret, Zăbala, Năruja, Șușița, Zăbrăuț, Putna, etc., și aproximativ 400 ha de ape stătătoare. Aș menționa tot aici și faptul că aproape toate zonele de pescuit au fost preluate în gestiune de la A.N.P.A., pe o perioadă de 10 ani.

A.M.: *Ce ne puteți spune despre evoluția/trendul ultimilor ani în privința numărului de membri vânători și pescari ai asociației pe care o conduceți?*

N.B.: Când am preluat funcția de conducere a asociației aveam un număr de 788 de membri vânători. Numărul acestora a crescut constant de atunci, iar în prezent asociația noastră a ajuns la 998 de membri vânători. Acest lucru s-a datorat faptului că am reușit să eficientizăm cheltuielile, astfel reușind să oferim cu titlu gratuit membrilor vânători mai mult vânat, dar și măsurile de gospodărire riguroasă care au condus la realizarea unor efective sporite la toate speciile de vânat util.

Cât privește activitatea de pescuit, numărul de membri pescari a început să crească accentuat, fapt datorat în principal controalelor pe linie de pescuit efectuate, atât de către paznicii

noștri cât și în colaborare cu I.P.J., I.J.J. și A.N.P.A., astfel încât în prezent avem un număr de 3.250 de membri pescari, față de 1.800-1.900 membri, înainte să preiau conducerea executivă a asociației.

A.M.: *Să rămânem tot la noțiunea de evoluție/trend dar de data aceasta în ceea ce privește speciile de vânat, mare, mic, păsări, dar și răpitoare, pe fondurile cinegetice pe care*

le aveți în gestionare. Ce ne puteți spune în acest sens?

N.B.: În privința vânatului avem cam tot ce înseamnă specii de vânat, atât în zona de câmpie cât și în cea de deal, ponderea cea mai mare având-o căpriorul, iepurele-de-câmp și fazanul.

Potârnichea, prepelița și sitarul sunt și ele prezente în fondurile cinegetice pe care le gestionăm, dar în nu-

măr mai mic, iar dintre păsările de apă voi menționa rața mare și rața mică, foarte bine reprezentate, și gărlița mare care apare în anii bogăți în precipitații, când culturile de grâu și rapiță sunt ieșite.

Ursul îl regăsim în număr foarte mare, mult mai mare decât optimul, atât în zonele de deal, dar și la câmpie.

Lupul este prezent și el pe multe dintre fondurile gestionate de asociația noastră, și din păcate, populația de lup este în creștere accelerată.

Mistrețul a avut de suferit din cauza PPA, dar în ultimul an am constatat o ușoară creștere la populația de mistreț.

Cerbul este bine reprezentat pe fondurile gestionate de asociația noastră, populația fiind în creștere constantă.

Căpriorul a fost și este o specie apreciată de vânători, iar grija pentru el și-a spus cuvântul, populația de căprior fiind la un nivel satisfăcător atât din punct de vedere numeric, cât și din punctul de vedere al trofeelor ce le poartă.

Avem frecvent trofee de căprior cu punctaj deosebit, rezultat al măsurilor de gospodărire pe care le-am aplicat în ultima perioadă, iar hrana complementară de calitate superioară, sarea și, nu în ultimul rând, selecția rigu-

” Activitățile specifice privind managementul cinegetic, pornind de la construirea și întreținerea instalațiilor de vânătoare, asigurarea hranei complementare și amenajarea sărăriilor și a ogoarelor de hrană pentru vânat, la evaluarea corectă a efectivelor, selecția responsabilă, populările cu specii diverse și combaterea braconajului, sunt permanente în atenția noastră.

roasă, combaterea dăunătorilor și paza asigurată în fondurile cinegetice pe care le gestionăm au făcut diferența.

Iepurele este în ușoară creștere pe toate fondurile asociației noastre.

Fazanul este în creștere accentuată, deși presiunea pe această specie a crescut în anii trecuți, datorită interzicerii vânătorii la majoritatea speciilor de păsări, instituită în sezoanele de vânătoare 2020-2021 și 2021-2022.

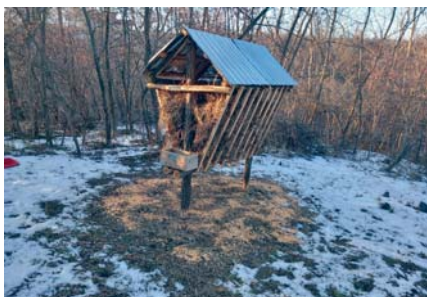
Trendul, așa cum spuneam, este crescător și datorită populărilor pe care le-am efectuat.

Cât privește **prădătoarele cu păr**, populația de *vulpe* este relativ constantă, reușind să o ținem sub control, iar *șacalul*, din păcate în ușoară expansiune la nivel de județ. Astfel, este prezent în aproape toate fondurile cinegetice, atât la câmpie cât și la deal. Prevenirea pagubelor produse de șacal atât la vânatul mic dar și la căprior, le facem prin acțiunile de combatere la această specie, atât cu personalul angajat cât și cu membrii vânători ai asociației noastre.

A.M.: *Cu privire la managementul fondurilor cinegetice, ce ne puteți spune despre activitățile și acțiunile pe care le aveți în derulare?*

N.B.: Activitățile specifice privind managementul cinegetic, pornind de la construirea și întreținerea instalațiilor de vânătoare, asigurarea hranei complementare și amenajarea sărăriilor și a ogoarelor de hrană pentru vânat, la evaluarea corectă a efectivelor, selecția responsabilă, populările cu specii diverse și combaterea braconajului, sunt permanente în atenția noastră.

An de an construim noi hrănitore și observatoare, facem lucrări de întreținere, reparații, iar aceste activități se fac atât cu personalul angajat cât și cu membrii vânători.

A.J.V.P.S. Vrancea

Hrana complementară administrată în sezonul precedent a fost de peste 80 de tone de fibroase, peste 45 de tone de concentrate și peste 14 tone de suculente, ce au fost administrate în teren atât de personalul angajat cât și de membrii grupelor de vânători. Avem de asemenea și aproximativ 40 ha de culturi agricole și ogoare de hrană pentru vânat.

Sarea administrată este în cantitate de aproximativ 5.000 kg pe an.

Combaterea dăunătorilor cu pâr și cu pene, se realizează atât cu grupele de vânători cât și cu personalul angajat. Acțiunile pentru combaterea braconajului se efectuează atât cu personalul angajat, dar și în colaborare cu Jandarmeria și Poliția, instituții cu care avem protocoale de colaborare.

Prezența câinilor hoinari și ai celor de la stâni, câini deținuti neregulamentar, cauzează pagube vânatului, atât vânatului mic cât și la căprior, mistret, etc., și reprezintă un fenomen tot mai îngrijorător ce poate afecta grav efectivele de vânat.

Pentru buna desfășurare a activităților curente, asociația noastră de-

ține autovehicule de teren, bărci și foarte multe camere foto-video, dispozitive de supraveghere cu termoviziune, hrănituri automate în teren, precum și echipament de calitate în dotarea paznicilor.

A.M.: Să ne oprim atenția și asupra pescuitului. Ce ne puteți spune despre activitatea în acest domeniu la nivelul A.J.V.P.S. Vrancea și despre

condițiile pe care le oferiți pentru membrii pescari ai asociației ?

N.B.: Zone de pescuit, așa cum spuneam sunt multe, iar printre speciile de pești de interes se regăsesc crapul, carasul, plătica, somnul, șalăul, morunașul, cleanul, avatul, bibanul, mreana, ctenu și novacul.

Acțiunile de populare sunt în pregătire, urmând ca în scurt timp să po-

pulăm atât în lacurile de acumulare, cât și în iazurile gestionate de noi.

Braconajul piscicol este un fenomen destul de greu de stopat, mai ales în zona lacurilor de acumulare, dar încercăm să-i facem față.

Combaterea braconajului piscicol, se realizează cu sprijinul instituțiilor Jandarmeriei, Poliției Române, și A.N.P.A., cu care avem o colaborare foarte bună.

A.M.: *Cu privire la activitățile pe care le aveți în desfășurare, cum transmiteți și cum mediatizați acțiunile, noutățile, în rândul membrilor asociației?*

N.B.: Toate acțiunile noastre sunt afișate la sediile asociației noastre, dar și pe site-ul asociației și pagina de Facebook.

De asemenea, fiecare grupă de vânători are câte un grup de *WhatsApp*, și este o metodă bună de a transmite rapid orice informație.

Cluburi de vânătoare avem două, Clubul Focșani și Clubul Panciu, fiecare dintre ele având o echipă de conducere - Comitetul clubului, eficientă, care gestionează rapid orice situație apărută.

Balul vânătorilor și pescarilor este un eveniment important pe care încercăm să-l organizăm în fiecare an, la

” Legea 171/2022 este rezultatul muncii unei echipe serioase sub conducerea Președintelui și a Președintelui executiv ai A.G.V.P.S. din România, și este poate cea mai mare realizare din ultimii ani, fiind de un real și major ajutor pentru vânătorii din România.

scară mai mare sau mai mică, eveniment care asigură momente de socializare, comunicare, cunoaștere și popularizare a activității asociației noastre județene. Astfel, în cadrul acestor evenimente, pe lângă atmosfera plăcută, încercăm să oferim, după noroc, participanților, premii, diplome și surprize plăcute, în cadrul tombolei care se organizează la fiecare eveniment.

A.M.: *Suntem la începutul anului 2024, restricțiile din cauza pandemiei nu mai sunt în vigoare, prețurile în general, dar mai ales la energie și carburanți au crescut, iar în luna iunie a anului 2022 a fost promulgată legea nr. 171/2022 pentru completarea Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006. În tot acest context, care*

sunt provocările pe care le întâreșteți în perspectiva perioadei ce urmează?

N.B.: Legea 171/2022 este rezultatul muncii unei echipe serioase sub conducerea Președintelui și a Președintelui executiv ai A.G.V.P.S. din România, și este poate cea mai mare realizare din ultimii ani, fiind de un real și major ajutor pentru vânătorii din România.

A.M.: *Înainte de a încheia, aveți un mesaj pe care îl putem transmite colegilor din celelalte asociații afiliate la A.G.V.P.S.?*

N.B.: Da. Chiar aș dori să transmit câte ceva colegilor din asociațiile afiliate. În primul rând aș dori să felicit A.G.V.P.S. din România pentru profesionalism și pentru rezultatele obținute, iar colegilor din țară le urez să aibă putere să depășească toate problemele ce vor apărea și să înțeleagă că doar împreună ne putem face auziți.

A.M.: *Vă mulțumesc domnule director Nica Bogdan Ștefăniță, pentru timpul și atenția acordată și vă dorim să îndepliniți împreună cu echipa pe care o aveți alături, tot ceea ce v-ați propus, atât în prezent cât și în viitor, pentru binele membrilor vânători și pescari recreativi ai asociației pe care o conduceți, A.J.V.P.S. Vrancea. **VRP***

Gârlite mari la final de sezon

Text și fotografie MAC

Foto: MAC

Zilele lui februarie au adus o vreme cu de toate, de la cer senin cu soare și temperaturi generoase, dar și perioade cu vânt și cer noros, pe alocuri cu ceață deasă urmată de cer acoperit. Sezonul de vânătoare la gârlite mari se apropie de final iar ieșirile pe teren în căutarea păsărilor aduc de fiecare dată noi și noi provocări pentru pasionații vânătorii la pană.

Vânătoarea la gârlite mari are un farmec aparte și, în fiecare sezon, un număr însemnat de vânători pasionați petrec zile greu de uitat, urmărind pasajul acestor păsări.

Un aspect important în vânătoarea la gârlite mari este observarea cârdurilor de păsări și găsirea locurilor unde se hrănesc, urmând ca apoi, în decursul a câtorva zile, să verificăm traseele de pasaj. De regulă, gârlitele se grupează în zone unde găesc hrană și apă, înoptează în zone cu apă pe cât posibil deschisă, liberă de gheață, pe lacuri sau bălți, iar pe parcursul zilei pasează

între locurile cu hrană - grâu încolțit, rapiță sau coceniști, și locurile unde merg să bea apă. Dacă nu sunt deranjate și dacă vremea nu se modifică drastic, gârlitele își păstrează traseele de pasaj. Vânătoarea devine însă mai dificilă atunci când păsările își schimbă obiceiurile zilnice, deranjate de diferiți factori și se mută de pe o zonă pe alta, schimbându-și, peste noapte, obiceiurile zilnice.

Perdelele ceții sau cerul senin

Aspectul vremii, cu ceață sau cu cer senin, cu vânt constant sau lipsită

de orice adiere, poate face diferența într-o partidă de vânătoare.

Ceața scade vizibilitatea și ne ascunde practic de privirile scrutătoare ale păsărilor. Prin perdelele ceții atrapele își pierd detaliile și conturul definit și sunt percepute doar ca o formație asemănătoare stolurilor așezate pe câmp, să se hrănească. Reducând vizibilitatea, ceața afectează implicit și altitudinea de zbor a păsărilor, astfel că acestea vor coborî până când vor fi capabile să distingă detaliile de la sol. Cu cât ceața este mai deasă și poziționată în strat con-

sistent pe înălțime, dar nu foarte departe de sol, cu atât păsările își vor reduce altitudinea de zbor, facilitând astfel tirul vânătorilor. Există însă și un revers al medaliei. Dacă ceața este prea deasă și prea jos, păsările pot coborî până în apropierea solului, adesea în liniște deplină, și ne pot lua prin surprindere. Când ajungem să le vedem poate fi deja prea târziu.

În celălalt caz, cerul senin și o vizibilitate foarte bună nu sunt semne favorabile în vânătoarea la pasaj. Păsările zboară foarte sus și, datorită vizibilității extinse, se țin departe de suprafața pământului. Din înalțuri pot observa orice schimbare a peisajului sau a configurației terenului peste care zboară și pe care, se pare, îl cunosc suficient de bine pentru a observa modificările, fie ele cât de mici. Vizibilitatea atrapelor pe vreme senină, deși pare la o primă vedere un lucru bun, de fapt nu este în avantajul nostru. Cu tot progresul tehnologiilor de fabricație, și mă refer aici la materialele din care sunt confecționate, la forme/ poziții și culori, este destul de dificil ca atrapele noastre să păcălească pe deplin privirile păsărilor într-o zi cu cer senin și soare plin. Chiar și o mică diferență de nuanță a culorii, o strălucire altfel decât cea a penajului natural, pot atrage, în sens negativ, atenția păsărilor ce se apropie de formația noastră de atrape, iar de aici și până la schimbarea direcției sau urcarea pe altitudine a cârdului de gărlite nu mai este decât un pas. Ochii ageri ai păsărilor nu scapă nimic din vedere iar camuflarea standului și a vânătorilor devin și ele mult mai dificile.

Liniștea și tihna locurilor

Deranjarea mult prea frecventă a trenului, în anumite zone, poate duce la modificarea pasajului zilnic al păsărilor. Dacă însă locurile rămân liniștite, stolurile își păstrează rutina și traseele de deplasare zilnice și astfel putem avea șansa unor partide reușite la pasaj.

Când hrana disponibilă pentru păsări este suficientă, câteva zile de liniște, între ieșirile în teren, sunt binevenite și pot face diferența. Poziționarea atrapelor fie că ne vom afla pe câmp cu grâu răsărit sau pe locuri cu strat de zăpadă așternut, și așezarea și camuflarea corectă a standurilor pentru vânători pe traseele de deplasare a stolurilor, pot aduce plusul necesar pentru reușită.

Atenție însă, presiunea excesivă pe locurile de vânătoare poate duce nu numai la deranjarea rutinei zilnice a

păsărilor ci, uneori, chiar și la părăsirea definitivă a locurilor de către acestea. La fel ca în majoritatea situațiilor, moderația, echilibrul și măsura, vor favoriza menținerea stolurilor pe locurile

obișnuite, factor ce va contribui, cu siguranță, la reușita partidelor de vânătoare organizate la gărlilele mari, în general, dar și acum la vreme de Făurar! **VR**

GASTRONOMIE VÂNĂTOREASCĂ

PIEPT DE GÂRLIȚĂ MARE CU MIERE ȘI PORTOCAL

NANA NINA

Gătit cu grijă și pricepere, pieptul de gărlită poate face deliciul unui prânz alături de oaspeți aleși sau prieteni, ce vor savura bucatele, admirând îndemânarea și masa pregătită cu atenție de gazdă.

Ingrediente: doi piepți de gărlită mare, 100 ml suc de portocale, unt, o porocală întreagă tăiată felii și cubulețe, un pahar de vin alb sec, patru-cinci căței de usturoi, o lingură de miere și o lingură de oțet balsamic, cimbru, sare și piper.

Prepararea sosului: se amestecă sucul de portocale și cubulețele de portocală și se pun la foc mic într-o crăticioară. Când dă în fiert, se adaugă vinul alb și se lasă la fiert timp de 15 minute. Adăugăm apoi usturoiul tocat mărunt și cimbrul, cu o lingură de oțet balsamic și o lingură de miere și lăsăm să fiarbă

timp de 10 minute.

Preparare: condimentăm carnea cu amestecul de sare, piper și cimbru, o ungem cu unt și o dăm la cuptor până se rumenește uniform pe toate părțile, timp în care o ungem cu sosul de portocală, dulce-acrișor, gata preparat.

Servire: servim piepții feliați pe farfurii preîncălzite, adăugăm sosul dulce-acrișor și ornăm totul cu felii de portocală și cu câteva fire de pătrunjel verde, proaspăt. Un pahar de vin roșu, sec-demisec, cabernet-shiraz, va adăuga un plus de savoare bucatelor. Poftă bună! **VR**

Pasiunea și arta unei vieți - Abraham Ludovic Zoltan

MIHAI COSTIN

Din cele mai vechi timpuri, oamenii au încercat să se deosebească unii de alții, folosind diverse podoabe, haine și nu știm de când, dar și arme. Arme, care, la început rudimentare, s-au perfecționat, transformat și adaptat în timp, cu scopul clar, de a obține eficiența maximă.

Acest lucru, până la urmă a făcut, probabil, de multe ori diferența în a rămâne în viață sau de a pieri, de a avea hrană sau nu. Această perfecționare nu s-a oprit, până în prezent, dar noi nu dorim o incursiune în istoria armelor militare, ci în lumea armelor de vânătoare.

De-a lungul timpului

Deja, în urmă cu câteva secole, elita societății avea privilegiul de a deține arme deosebit de frumos lucrate, de către armurieri, care aveau standarde tot mai ridicate. Această elită, a societății, care desigur reprezenta aristocrația, își putea permite să-și realizeze fanteziile și visurile, cu privire la arme, având la curtea lor armurieri foarte pricepuți. Unele dintre aceste capodopere au supraviețuit timpului în colecții private sau muzee, mai puțin s-au pă-

trat numele acelor creatori, care, de cele mai multe ori, au rămas anonimi.

Atașamentul deținătorului de armă, față de „partenerul” său se vede și din faptul că multe arme au și nume, primind astfel un fel de personalitate. Să nu uităm de Excalibur, sabia regelui Arthur...

Astăzi, majoritatea armelor ies pe poarta fabricilor de arme, cu propriile decorațiuni, gravuri, dar, fiind produse de serie, bineînțeles, asta nu înseamnă că nu sunt frumos ornate, doar că nu sunt unicate.

Abraham Ludovic Zoltan

Totuși există în lume, și ateliere care mai execută gravuri unicate, chiar și la noi, în țară, găsim un maestru, care, de aproape două decenii poate să îndeplinească visele deținătorilor de arme de vânătoare.

Acesta este gravorul-orfevrier, arădean, Abraham Ludovic Zoltan.

Lucrând exclusiv manual, după școala veche, cum s-ar spune, fără aparate pneumatice, cum se practică acum în lume, gravorul nostru realizează unicate, la propriu.

De ce spun unicate? Fiindcă după curs dorinței fiecărui client, dorințe care sunt, bineînțeles, diferite, iar prin faptul că sunt gravate manual, nici dacă se vrea, nu pot fi reproduse în totalitate, așa cum nici propria semnătură nu o poți face, de două ori la fel.

Format la atelierul de gravură din Arad, și-a început activitatea ca medalist-orfevrier.

Realizează un număr mare de insigne și medalii, cu oameni politici ca Nicolae Iorga, Ștefan Cel Mare și Sfânt, Nicolae Bălcescu, Avram Iancu, regii Ferdinand, Carol, Mihai, apoi personaje cultural-artistice, Eminescu, Brâncuși, Tzara, Caragiale, Slavici și mulți alții.

Așa l-am și cunoscut pe Abraham Ludovic Zoltan, la un Simpozion Eminescu, organizat la Bacău, cu mulți ani în urmă, rămânând prieten, ajutându-mă ori de câte ori am avut nevoie de arta sa.

A luat lecții de sculptură de la trei mari maștri arădeni: Biro Ștefan,

” Totuși există în lume, și ateliere care mai execută gravuri unicat, chiar și la noi, în țară, găsim un maestru, care, de aproape două decenii poate să îndeplinească visele deținătorilor de arme de vânătoare. Acesta este gravorul-orfevrier, arădean, Abraham Ludovic Zoltan.

Emil Vitroel și Ioan Tolan, cu care a păstrat permanent legătura.

Cu ultimii doi a avut câte o colaborare, în realizarea unor piese monumentale, în Ungaria.

L-am întrebat cum i-a venit ideea de a se apuca de gravat arme și mi-a povestit cum, prin anii '90, a văzut un catalog cu arme gravate și a avut o revelație, cum că ar putea (și i-ar plăcea) să realizeze și el astfel de gravuri pe arme.

Ghinionul a fost că și-a spus visul unor vânători, care, pe atunci, l-au des-

curajat și astfel a abandonat proiectul, dar, după vreo douăzeci de ani, mai face o încercare și, de data asta, se confirmă că, și în România, sunt persoane cu o educație aleasă, care doresc ca armele lor de vânătoare să fie diferite și știu să aprecieze acest lucru.

Gravarea armelor este o operațiune foarte migăloasă, care necesită răbdare, timp, inspirație, tenacitate, dar și mult talent.

După ce s-au stabilit detaliile cu clientul, arma, sau părți din armă, intră în lucru, fiind ca un puzzle, care

la final, când toate piesele se montează, la locul lor, trebuie să îndeplinească așteptările.

Realizarea unui ornament, nu se limitează doar la gravură, de cele mai multe ori fiind necesare serioase cunoștințe de orfevrărie, o meserie veche, care cuprinde, practic, operațiuni de bijutier, mecanică fină, gravură.

Sunt gravuri (ornamente) unde se regăsesc metale prețioase, precum aur, argint, care trebuie să fie astfel încastrate, pentru ca, în final, să facă un tot unitar, înobilat. **VPR**

Fazani la picior

Text și fotografie CRISTIAN MANOLESCU

Cu excepția câtorva zile cu un pic de ger, vânticel tăios și ceva ninsori, vremea lui Gerar a trecut ca un gând și a fost destul de blândă, cel puțin în partea de sud a țării. Apoi, începutul lui Făurar a venit cu temperaturi mai degrabă primăvăratice, așa încât ieșirile pe teren au fost marcate în mare parte de timp cu vreme mai mult decât binevoitoare.

Cum finele lunii februarie urma să aducă și încheierea sezonului de vânătoare la fazani, am ieșit pe teren pentru o partidă de vânătoare, la picior, însoțiti de un partener patrupele de încredere, Bily, un braț german cu păr scurt, care dovedise deja, de-a lungul sezonului, pasiunea pentru vânătoare și pusese în valoare experiența acumulată pe teren de-a lungul timpului.

„Primăvară” în Făurar

Dimineața zilei cu vreme mai mult decât plăcută ne-a găsit pe un teren cu o alternanță de parcele cu grâu și rapiță, mărginită la unul din capete de loturi de vie, unele îngrijite, altele mai înțelenite sau lăsate în voia sorții, intercalate cu porțiuni de pârlăoagă cu vegetație arbustivă și păiuș uscat. Terenul se uscăse binișor permițând deplasarea fără a aduna „șenilele” de noroi pe care le experimentasem din plin cu alte ocazii.

Pentru început am străbătut drumul lăsat de urmele de tractor în

marginea parcelei cu grâu încolțit de-o șchioapă, mărginit pe una din laturi cu vegetație arbustivă bine crescută, măceși, porumbari și mur săl-

batic, fără să fi observat vreun fazan ieșit pe câmp, după care am ajuns la locul cu viile. Liber să caute în voie, dar nu la mare departare de noi, Bily

se bucura, cel puțin pentru moment, cel mai mult de ziua de vânătoare.

O companie de ispravă

Odată ajunși printre rândurile de viță-de-vie, bracul și-a luat în serios misiunea și, după nici o sută de pași, a rămas în aret ferm, nemișcat, cu botul spre un pâlc de lăstari. Au urmat câteva clipe de nemișcare, în care vânatul a rămas fixat în vegetația încâlcită. Numai cine nu a cunoscut vânătoarea la picior cu câine de aret nu poate povesti despre momentele acelea de așteptare, când, câine, vânat și vânător, rămân înmărmuțiți, prinși parcă într-un tablou în care, preț de câteva clipe, timpul pare că se oprește în loc.

Foto: FRANK FICHTMUELLER / SHUTTERSTOCK

Țintuit în aretul ferm al câinelui, vânatul se tupilase într-o încâlceală de păiș, mur sălbatic și lăstari neîngrijiți de vie. Ne-am apropiat și, la comandă, Bily a stârnit pasărea. Un cocoș de fazan de toată frumusețea s-a ridicat în zbor. Pușca a dat glas și prima piesă urma să fie pusă la ciocinar.

Dar, după aportul elegant, cățelul s-a întors înapoi la locul inițial al aretului. „Măi să fie, chiar așa...?” Nu prea ne venea să credem că, după focul de armă și mișcarea dimprejur să mai fi rămas vreo pasăre chiar pe același loc. Și totuși câinele insista, intrând în aret pentru câteva clipe, apoi rotindu-se un pic, și apoi din nou aret. Aveam să ne lămurim însă cât se poate de repede ce era de fapt, pen-

tru că, pe neșteptate, un foșnet și un fâlfâit de aripi au pus capăt aretului. Zbrrr..., o găină de fazan s-a ridicat din mijlocul tufei. I-am privit silueta conturată pe fondul albastru al cerului. S-a înălțat un pic, după care s-a lăsat în zbor planat undeva în fața noastră, într-un șir de lăstari mai răsașiți.

Alte locuri și întâmplări

Am lăsat în urmă terenul cu viță-de-vie și am ajuns pe alte locuri ce așterneau un mozaic cu lăstăriș, plantații tinere de salcâm și câteva benzi de arboret amestecat. Deși, din timp în timp, se auzea glasul câte unui cocoș de fazan, cu excepția câtorva găini, nici un fazan nu s-a ridicat spre înalturi, deși locul promitea. Așa am ajuns la plantațiile cu salcâmet tânăr, unde, după cum arăta terenul, n-ai fi zis ca vom găsi mare lucru.

Avea să fie însă exact opusul a ce gândisem noi. După una sau două găini săltate de Bily, au urmat cocoșii. Glasul acestora s-a împletit cu zgomotul bățăilor de aripi, asemenea unor valuri ce se ridică și apoi coboară spre mal. Armele de vânătoare a udat glas, punctând fiecare piesă dobândită.

Apoi s-a așternut liniștea iar locurile și-au reluat tihna obișnuită. Timpul trecut pe negândite și încet, încet, se pregătea trecerea spre orele serii. Ziua se conturase într-o reușită deplină și avusesem încă odată prilejul de a petrece un timp minunat în mijlocul naturii, înaintea închiderii sezonului, într-o partidă reușită la vânătoare de fazani, la picior. **VR**

Inovație, artă și tehnologie (III)

Text și fotografie A. C. MANU

După ce am prezentat câteva aspecte privind echipamentul pentru camuflajul vizual folosit la vânătoare, să ne oprim și asupra câtorva date legate de camuflajul olfactiv, un alt element important când ieșim în teren, la observații sau la vânătoare și ne aflăm în căutarea vânatului.

Apropierea de vânat în general și de vânatul mare în special, a devenit din ce în ce mai dificilă datorită creșterii acuității și experienței crescânde a vânatului, supus permanent presiunii generate de expansiunea zonelor construite, ce se extind continuu în detrimentul habitatului natural. Pe de altă parte, prezența omului în mediul altă dată mult mai liniștit al vânatului, este tot mai des semnalată.

Simțul mirosului la speciile de vânat

Simțul mirosului este poate cel mai sensibil și mai greu de depășit, mai ales dacă vorbim despre vânatul de talie mare, pornind de la urs, cerb, lup, mistreț și până la căprior. Dacă văzul și auzul vânatului pot fi uneori relativ mai ușor „amăgite”, grație multitudinii de materiale textile silențioase și cu modele camuflaj pentru toate anotimpurile și mai toate modelele de vegetație și teren, mirosul la speciile de vânat este în general

extrem de sensibil, compensând în unele cazuri acuitatea vizuală sau auditivă mai scăzută a unor specii.

Vânatul în general, dacă nu este deranjat peste măsură, se deplasează pe aceleași poteci păstrând o anumită rutină, dacă o putem numi așa. Vânatul mare, pe cât posibil și în măsura

în care terenul îi permite, folosește în plus un element natural care îl poate favoriza uneori considerabil, și anume vântul. Vântul îi poate aduce o mulțime de informații deoarece poartă cu el mirosurile ființelor aflate mai aproape sau chiar foarte departe de locul respectiv. Când nu poate fo-

loși vântul în favoarea sa, vântul este practic într-o permanentă stare de alertă, adesea deplasându-se pentru a găsi o poziționare favorabilă.

Aici intervine relativ noua tehnologie a camuflajului olfactiv care vine să blocheze mirosul uman, făcând din acest punct de vedere vânătorul, practic, „invizibil” pentru vânat, „amprentă” olfactivă a vânătorului fiind eliminată din context, fapt ce poate înclina sensibil balanța reușitei partidelor de vânătoare spre reușită.

Omul și amprenta sa olfactivă

Amprenta olfactivă a unui organism în general este dată de moleculele odorizante pe care acesta le emite în mediul înconjurător.

Corpul uman nu face excepție și, pornind de la ce mâncăm, ce haine purtăm, la mirosul ambiental al locuinței sau al locului în care lucrăm, precum și transpirația normală pe care corpul o elimină pentru a preveni supraîncălzirea, ajungem la o adevărată „semnătură personală”, așa numita „amprentă olfactivă” de care aminteam.

Vânatul percepe această „semnătură” și o înregistrează ca pe un element nefiresc și care nu aparține mediului său natural. Acest element străin mediului natural, purtat de cele mai multe ori de vânt și perceput de vânat cu ajutorul mirosului, declanșează starea de alertă a vânatului și determină sporirea atenției acestuia.

Camuflaj olfactiv: inovație și tehnologie aplicată

Cercetările în scopul dezvoltării camuflajului olfactiv, cu aplicație în domeniul vânătorii, au marcat progrese semnificative în ultimii ani, rezultatul fiind un echipament dedicat,

care vine în întâmpinarea cerințelor vânătorilor în acest sens.

Folosind un echipament adecvat, putem „anihila” sau chiar „șterge” acea „semnătură” odorifică de care aminteam mai sus, și ne putem apropia mult mai lesne de vânatul pe care îl căutăm. Pentru a realiza acest de-

” Blocarea odorifică poate fi realizată fie prin încorporarea materialului sintetic cu proprietăți antiodorifice active în echipamentul de vânătoare în sine, fie prin folosirea unor spray-uri cu care se pulverizează substanța blocantă pe suprafața textilă a echipamentului de vânătoare.

ziderat a fost creată o întreagă tehnologie ce are la bază *carbonul activat*, *zeolitul* și *carbonul tratat*.

Carbonul activat stă la baza tehnologiei de absorbție a mirosului uman și a fost primul element folosit de companiile producătoare de echipament pentru vânătoare în acest scop.

Zeolitul, un alt element ce a extins spectrul de absorbție odorifică, completează acțiunea carbonului activat.

Carbonul tratat, a fost introdus în urma cercetărilor ulterioare apariției primelor două elemente, și blochează și neutralizează particulele odorizante din transpirația umană, completând astfel primele două metode.

Cercetările au continuat, iar pe piața de specialitate diferite firme producătoare precum *ScentLok*, *Blocker Outdoors* sau *Badlands*, din SUA, au pus la punct tehnologii precum *Carbon Alloy*, *Cold Fusion Carbon* sau *Scent Management*, oferind o gamă largă de produse/echipament pentru vânătoare.

Blocarea odorifică poate fi realizată fie prin încorporarea materialului sintetic cu proprietăți antiodorifice active în echipamentul de vânătoare în sine, fie prin folosirea unor spray-uri cu care se pulverizează substanța blocantă pe suprafața textilă a echipamentului de vânătoare. Nici produsele cosmetice sau de igienă nu au fost lăsate deoparte și, pentru a completa gama disponibilă, au fost create deodorante și șampoane special concepute pentru a bloca mirosul uman și chiar și detergenți pentru spălarea echipamentului de vânătoare.

Echipamentul ce încorporează tehnologia de blocare odorifică pe bază de carbon vine la un preț, firesc, pe măsură. Calitatea și performanțele echipamentului vin însă să compenseze investiția, iar rezultatele obținute la vânătoare vor aduce satisfacțiile mult dorite. **VR**

Programul competițional 2024

VPR

Continuăm și în anul 2024 prezentarea concursurilor organizate în cadrul programului competițiilor de tir vânătoresc Sporting.

Așa după cum cunoaștem, competițiile se vor desfășura în cadrul a trei categorii de performanță, **Categoria A** - concurenți cu performanță ridicată demonstrată, **Categoria B** - concurenți cu performanță medie, și **Categoria C** - concurenți începători, la care se adaugă **Categoria Feminin**, **Categoria Juniori - Masculin și Feminin**, și **Categoria Veterani**.

Publicarea și prezentarea în paginile revistei a noi informații, evenimente și manifestări privind domeniul tirului vânătoresc, a modului de organizare și desfășurare al competițiilor, are în vedere ideea de a populariza și a face mai bine cunoscut acest sport, ce îmbină pasiunea pentru tirul sportiv cu cea pentru vânătoare.

Cunoașterea pe larg a acestui sport și speranța că tot mai mulți vânători vor descoperi aspectele practice și frumusețea practicării lui, este un obiectiv ce merită toată atenția.

Conform regulamentului ce se aplică în derularea tuturor competițiilor de profil desfășurate la nivel

mondial, în cadrul parcursului vânătoresc Sporting, fiecare concurent are la dispoziție câte 100 de talere, în fiecare din cele două zile de concurs.

Competițiile de tir vânătoresc Sporting, se bucură deja de o largă participare, au devenit o adevărată tradiție, fiind și un prilej de socializare, de schimb de experiență și an-

trenament, ocazie cu care au fost evidențiate foarte buna organizare și ospitalitatea gazdelor. **VPR**

Pentru informații privind competițiile puteți accesa site-ul -www.fitascsporting.ro

CALENDARUL COMPETIȚIONAL SPORTING 2024

- 22-24 Martie - **Lugoj**
- 19-21 Aprilie - **Luduș**
- 17-19 Mai - **București**
- 14-16 Iunie - **Baia Mare**
- 05-06 Iulie - **Luduș**
- 02-04 August - **Baia Mare**
- 30 August - 01 Septembrie
- **Finala Națională - București**
- 27-29 Septembrie
- **Cupa României - Lugoj**
- 11-13 Octombrie - **Grand Prix România - Luduș VPR**

Foto: ALECSANDRU CODRIN

La vremea iernii - importanța hranei

ALECSANDRU CODRIN

Sezonul de vânatoare traversează cea de a treia lună a iernii, iar pasiunea ne poartă pașii, cât de des posibil, pe cărările tainice ale vânătorii, alături de câinele nostru de vânatoare.

La acest timp din an, ca de altfel pe tot parcursul sezonului rece, câteva considerații privind îngrijirea acestuia merită toată atenția. Hrana este unul dintre aspectele principale. Trebuie acordată o atenție deosebită, atât sub aspectul calitativ, cât și al celui cantitativ al acesteia, pentru că pe lângă efortul fizic susținut pe care îl face patrupedul în timpul partidelor de vânatoare, temperaturile scăzute din timpul iernii determină necesitatea unui aport sporit de calorii.

Practic, hrana constituie sursa de energie iar aceasta se măsoară în calorii. Frigul de afară, alături de efortul fizic susținut, pot impune adesea dublarea cantității de hrană de care câinele are nevoie pentru a funcționa și a răspunde în bune condiții cerințelor momentului.

Necesarul caloric depinde în principal de trei factori: talia câinelui, ni-

”Hrănirea câinelui este recomandată fie seara, fie după-amiaza tâziu, pentru a oferi suficient timp pentru digerarea hranei înainte de ieșirea în teren.

velul activității fizice ce o desfășoară, și condițiile de mediu. Pentru câinii de vânatoare, la momentul la care ne referim, iarna în deplinul ei, vânătoreea presupune un efort fizic susținut, mult peste nivelul din perioada de repaus de la începutul sezonului cald. În plus, frigul de afară necesită arderea unei cantități suplimentare de calorii pentru simpla menținere a temperaturii normale a corpului. Este astfel cât se poate de clar motivul pentru care hrana devine unul dintre principalele puncte de atenție la acest timp din an.

Diverse studii au arătat faptul că pe parcursul lunilor de iarnă, câinii adulți au în general nevoie de un aport de calorii cu 30% mai mare decât în timpul sezonului cald. Efortul fizic susținut, prezent în cazul câinilor de vânatoare, necesită, în plus de această creștere, un aport suplimentar de calorii de circa 25% uneori chiar până la 50%, în cazul câinilor ce ies de mai multe ori pe săptămână în teren. Astfel, pentru un câine de vânatoare ce lucrează practic pe parcursul unei zile întregi de vânatoare, cu ieșiri dese în teren, nevoia creșterii aportului caloric poate ajunge și la aproape 80% în plus față de sezonul cald al anului, când și efortul fizic este considerabil mai redus.

Hrănirea câinelui este recomandată fie seara, fie după-amiaza tâziu, pentru a oferi suficient timp pentru digerarea hranei înainte de ieșirea în teren. Un câine ce abia a mâncat va fi cu mult mai greoi și de aici și mai puțin atent pe teren, iar rezistența acestuia la efort poate scădea chiar și până la jumătate, spun specialiștii. Calitatea hranei este importantă, recomandările situându-se undeva la valori între 1.800 și 2.200 de calorii digerabile, la o porție de circa 500 de grame de hrană.

Apa nu trebuie să lipsească chiar dacă vremea este rece. Porții mici, la intervale regulate de 1-2 ore, în timpul zilei, vor contribui la menținerea hidratării corespunzătoare a câinelui. La finalul partidei se recomandă o perioadă de repaus pentru câine, fapt ce va permite revenirea la normal a funcțiilor fiziologice ale patrupedului, după care îl vom hrăni. Micile „tratații” oferite câinelui nostru, în timpul pauzelor partidei de vânatoare, sunt binevenite și vor spori antrenul și energia câinelui nostru de vânatoare, fiind un semn al grijii pe care cu toții, cu responsabilitate, i-o purtăm! **VR**

Hrana complementară pentru vânat, în timpul iernii

VPR

Managementul cinegetic constituie un complex de activități între care se înscriu cele de gospodărire, protecție, conservare și exploatare durabilă a vânatului, în cadrul fondurilor cinegetice.

Vânătorii, membrii ai asociațiilor de profil, participă la o serie de activități susținute, prin eforturi proprii, pentru protejarea și conservarea vânatului și pentru amenajarea și gospodărirea fondurilor cinegetice aflate în gestiunea asociațiilor de care aparțin, beneficiind de îndrumarea și sprijinul permanent al personalului angajat al acestor asociații.

În perioada iernii principalele activități de management cinegetic vizează asigurarea hranei și a sării în teren, pentru principalele specii de vânat, cervide, mistreți, iepuri, fazani și potârnicși, și deschiderea potecilor de acces

spre locurile de hrănire a vânatului, în cazul în care zăpada căzută în această perioadă îngreunează sau limitează accesul vânatului la aceste puncte.

Astfel, se procedează la administrarea fânului și lucernei la hrănitorele pentru cervide, a porumbului, a suculentelor/rădăcinoaselor pentru mistreți, precum și a hranei asortate, lucernă, porumb, varză furajeră și mere, pentru iepuri, fazani și potârnicși.

Hrana este transportată în teren de vânători, cu îndrumarea personalului angajat al asociațiilor de profil, și este distribuită la punctele de hrănire, hrănitore sau locuri special des-

emnate, accesibile pentru vânat, locuri cu care acesta s-a obișnuit, în urma administrării regulate a hranei complementare în aceste puncte. În același timp se administrează și sarea pentru vânat, fie sub formă de blocuri de sare, fie măcinată și amestecată cu pământ/argilă, pentru a putea fi mai accesibilă pentru vânat.

Cantitățile de hrană complementară și sare pentru vânat se stabilesc în funcție de speciile de vânat existente, efectivele acestora și de suprafețele fondurilor cinegetice în care se iau aceste măsuri de sprijinire a vânatului în perioada rece a anului. **VPR**

Costantin Nicoară (1974-2024)

A plecat dontr-o dată, fără de veste, un prieten, un camarad, un vânător. Un părinte și un soț iubitor.

Trăsnetul cade necruțător peste bradul cel falnic al muntelui, fără să aleagă. Zeci de ani (Constantin) Costi Nicoară a fost cel mai bun cunoscător al Iezerului de deasupra muscelilor Câmpulungului și cea mai desăvârșită călăuză a vânătorilor de pe potecile munților.

Hoinar neobosit al cărărilor dintre brazi, iubitor și păzitor al caprelor negre, al cerbilor și urșilor, și al tuturor sălbăticiunilor din acel minunat colț de lume, Costi a plecat acum, prea curând, în marea călătorie.

Mai mult decât vânătoarea și decât munții săi dragi, nu a iubit decât pe cele două copile, lumina ochilor lui. Pe mormântul lui proaspăt, de sub steașina muntelui, așez o cren-guță de brad și șoptesc printre lacrimi: *Dormi în pace Costi, prieten drag!* **VR**

-Mihail Oprescu - Președinte
A.J.V.P.S. Argeș

Verney Carron V12N Plain

O armă de vânatoare semi-automată, robustă, fiabilă, simplă și ușor de întreținut, care nu te va dezamăgi.

Prezentată aici în versiunea sa pentru vânatoare la șes, funcționează cu împrumut direct de gaze, fiind dotată cu un sistem de admisie a gazului realizat din oțel inoxidabil și aluminiu. Este ușor de întreținut datorită pistonului său complet metallic dotat cu segment de etanșare, pentru o fiabilitate

sporită. Funcționează perfect cu încărcături de la 28 g la 52 g. Carcasa din Ergal de foarte mare rezistență este frezată pe partea dorsală pentru a permite montarea sistemelor optice de ochire.

Este dotată cu sistem de blocare a muniției din magazine, iar unghiurile patului pot fi reglate în funcție de ca-

racteristicile trăgătorului, cu ajutorul celor 4 lame de reglaj intermediare, furnizate împreună cu arma. **VR**

Specificații tehnice

- Calibru: 12/76;
- Lungimea totală: 1.230 mm;
- Lungimea țevei: 710 mm;
- Greutate: 3.150 g.

www.huntershop.ro

OUTDOOR & MORE

OUTDOOR & MORE
MATERIE DE ÎNTOARȘIRE

OUTDOOR
SIBIEL

Îmbrăcăminte de sezon

1. Jacheta Furudal Caribou Hunt Extreme

O jachetă robustă, cu o membrană impermeabilă la vânt și la apă, și cusături cu bandă care protejează împotriva ploii și vântului. Cusăturile cu bandă adezivă fac jacheta impermeabilă, împiedicând pătrunderea apei în micile găuri pe care mașinile de cusut le lasă în urmă, în cusături.

2. Pantaloni Caribou Hunt Extreme

Pantaloni de vânatoare și activități în aer liber, *windproof* și *waterproof*. Pentru o flexibilitate maximă și confort pantalonii au zone substanțiale elastice în 4 căi, pe genunchi și la spate.

3. Jacheta Fleece Wildmark

Jacheta *windproof* și impermeabilă,

este confecționată din fleece anti-piling de 240 de grame, silențioasă și netedă. Are două buzunare laterale, buzunar interior și buzunar la piept cu deschidere pentru antenă/cablu. Tivul este reglabil. Detaliile din imitația de piele de căprioară oferă o senzație exclusivă.

4. Cămașa Prestwick Exclusiv

Cămașa este din flanel durabil, de o culoare deosebită și are capse pentru închidere. De asemenea are buzunare la piept, cu clape, și un buzunar de siguranță cu fermoar. Detaliile din imitația de piele de căprioară, oferă o senzație exclusivă. O cămașă perfectă atât pentru vânatoare, cât și pentru activități în aer liber. **VR**

SCH JAGD

BINOCLU CU TELEMETRU SWAROWSKI

Modelul *EL Range 8x42 TA* oferă cele mai noi inovații în materie de optice de la Swarovski.

A fost conceput pentru a combina tehnologia optică de ultimă generație a firmei, cu măsurarea precisă a distanțelor. Astfel este posibilă observarea rapidă, cu precizie și cu acuratețe a vântului, calitățile optice permițând observarea detaliilor țintei chiar și la distanțe mari, grație puterii de mărire.

Binocul permite transferul datelor balistice personalizate, pentru a face posibilă evaluarea precisă a fiecărei situații concrete în care se fac observațiile, în vederea efectuării tirului. În plus, sistemul inovativ TA - *Tracking assistant*, permite identificarea zonei din teren, în care a fost lovită ținta. **VR**

Specificații tehnice

- Câmpul vizual (m/1.000m): 140 m/1.000m;
- Transmisia luminii (%): 90;
- Greutate fără baterie: 930 g.

Găsiți articolul în magazinul SCH JAGD din Reghin, Tel.: 0752-026.251.
www.armeavatoare.ro

Găsiți articolele în showroom **Outdoor&More - Sibiel**, județul Sibiu.
Mobil: 0724-519.536 • Tel.: 0269-22.22.56 • online: www.articole-vanat.ro

FEBRUARIE

Ecologie	21
Pescuit la răpitori	24
Pescuit de iarnă	26
Pescuit pe râu	28
Pescuit la copcă	30

PESCUIT

Despre protejarea și conservarea apelor naturale

Text și fotografie A. C. MANU

Apele naturale, curgătoare sau stătătoare, funcționează grație unui echilibru ce se stabilește între mediu și viețuitoarele care își duc viața în cadrul acestuia, respectiv plantele acvaticе, peștii, batracienii, crustaceele, fitoplanctonul și zooplanctonul, toate acestea existând în cadrul ecosistemului acvatic natural.

Cheia funcționării armonioase a tot ceea ce înseamnă viața în râuri, lacuri, bălți, și a viețaiților ce-și leagă existența de mediul acvatic al celor dintâi, este menținerea, protejarea și conservarea acestui echilibru. În ultimii ani însă, datorită unor activități și acțiuni necontrolate și datorită poluării prin diferite mijloace a apelor naturale, fenomene care, în loc să se atenueze, persistă în continuare și, în multe locuri, chiar se agravează, este pus în pericol echilibrul acvatic natu-

ral, cu consecințe unele previzibile, altele destul de greu de estimat.

Pornind de la izvoare, vegetația forestieră oferă protecție terenului și, prin preluarea și atenuarea precipitațiilor, asigură reglarea scurgerii apei ce ajunge la nivelul solului, asigurând în același timp, prin capacitatea de filtrare, calitatea apei, al cărui nivel, practic, de aici pornește.

Tăierile masive și defrișările terenurilor acoperite de păduri, fără a fi urmate de operațiunile atât de nece-

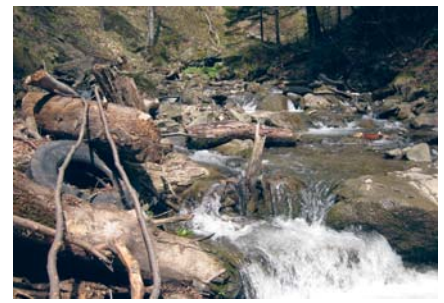
sare de plantare/reîmpădurire, au un efect cât se poate de nociv asupra circuitului apei și a calității acesteia. Rezultatele dispariției pădurilor din zona montană și nu numai, a vegetației forestiere în general, se văd imediat. Lipsit de protecția vegetației forestiere, solul pornește la vale, dus de ape, iar acestea dau naștere torenților, viiturilor, cu efecte foarte grave în aval, unde se transformă în inundații ce pot avea uneori caracter catastrofal. În plus, calitatea scăzută a apei are implicații cât

Despre protejarea și conservarea apelor naturale

se poate de negative asupra florei și faunei acvatice.

Un alt aspect ce afectează negativ echilibrul ecologic și calitatea apelor naturale este poluarea. Fie că este vorba despre poluarea chimică, generată de industrie, agricultură sau alte ramuri economice, fie că vorbim despre poluarea generată de gunoiul rezultat din marile așezări urbane sau chiar rurale, gunoi ce se aruncă uneori pur și simplu în apa râurilor sau lacurilor, toate acestea au ajuns să afecteze major calitatea apei și a mediului, toate cu influențe și efecte cât se poate de nedorite asupra vieții și a biotopului acvatic.

Iar dacă posibilitatea de a controla și reglementa poluarea generată de marile industrii sau de agricultură cere de regulă mai mult timp, până a putea fi implementată, există și o latură, să o numim mai restrânsă, pe care o putem influența pozitiv și mult mai repede. Putem începe cu simplul fapt de a nu mai arunca PET-uri și tot felul de alte gunoaie în ape, și menționez aceasta pentru că am găsit baterii și cauciucuri de mașină în ape din zona de munte, în care nici nu te-ai fi gândit că așa ceva ar putea exista. Ca să nu mai vorbim de uriașele „covoare” de bidoane, borcane și alte tot felul de plastice, adunate la baza barajelor de acumulare, venite bineînțeles din amonte, sau de zăgazarile formate de mormanele din aceleași PET-uri găsite în albiile râurilor, mormane care adesea ies la iveală

atunci când nivelul apelor scade și dezvăluie dezastrul și efectele acestui fel de poluare.

O cale de a remedia, pas-cu-pas, încet, dar cred totuși că sigur, fenomenele nedorite generate de poluarea apelor naturale este explicarea, și mai ales, înțelegerea de către semenii a acestor aspecte. Păstrarea curățeniei apelor, de la izvoare și până la vărsare,

protejarea și conservarea mediului acvatic și a viețuitoarelor acestuia, stau încă în puterea noastră și trebuie să redevină normalități care să refacă echilibrul ecologic și armonia naturii.

Iar dacă adăugăm pericolelor enunțate mai sus efectul cât se poate de negativ și distructiv al secetei hidrologice, manifestat tot mai acut în ultimul timp, generat de lipsa accentuată a precipitațiilor din ultimii ani, putem contura odată în plus pericolul potențial privind existența viabilă a ecosistemului acvatic natural și importanța măsurilor ce trebuie luate, pentru a putea oferi, în timp, un viitor sigur, curat și fără poluare apelor noastre naturale, prin protejarea și conservarea acestora! **VR**

”Păstrarea curățeniei apelor, de la izvoare și până la vărsare, protejarea și conservarea mediului acvatic și a viețuitoarelor acestuia, stau încă în puterea noastră și trebuie să redevină normalități care să refacă echilibrul ecologic și armonia naturii.

Când vine timpul pentru copcă

Text și fotografie ADRIAN DUMITRESCU

Pescuitul la copcă are farmecul lui pentru cei care i-au prins gustul, mai ales că în timpul iernii bibanul, șalăul și știuca par să nu facă mofturi la un peștișor viu oferit „pe tavă”, și nici la o dandinetă garnisită pe măsură.

În ultimii ani, la fel ca și anul acesta dealtfel, vremea a fost mult diferită de trendul pe care îl știam la acest timp din an. Zilele cu ger din finalul lui ianuarie au reușit să pună un strat de gheață pe lângă maluri dar, „podul” ferm de gheață se lasă încă așteptat.

Unelte „dedicate”...

Pentru a beneficia de un plus de confort pe gheață, câteva „unelte dedicate” nu trebuie să ne lipsescă din dotare. Freza sau burghiul pentru gheață, ne va ușura considerabil efortul pentru perforarea gheții și ne va scuti și ceva timp, dealtfel foarte prețios când termometrul arată câteva grade Celsius sub zero.

Pentru peștișorii vii-momeală, mini-minciogul este binevenit pentru a-i scoate din gălețușa cu apă, iar cu sita pentru îndepărtarea gheții de la gura copcii, vom putea menține apa liberă, permițând plutei și liniei pe întreg să semnaleze chiar și cele mai fine trăsături.

Scăunelul pliabil, ușor de transportat va ține oboseala la distanță, oferind un plus de confort, iar pentru transportul facil al întregului echipament, o săniuță, pe care o putem încărca cu toate cele necesare, ne va ușura deplasarea până la locul ales pentru pescuit.

Și echipamentul adecvat

Îmbrăcămintea în „straturi” este cea mai recomandată pentru că păstrează căldura corpului, mai ales că atunci când pescuim la copcă nu ne mișcăm prea mult. O vestă cu puf de gâscă sau căptușeală sintetică termo, poate completa ansamblul după ce ajungem la locul dorit și rămânem pe loc. Bocancii cu talpă izolatoare și căptușeală sunt cei recomandați. O zicală din bătrâni spunea că „*frigul de la picioare pornește*”, așa că va trebui să avem de grijă. Mănușile sunt necesare, cele cu un deget pare că rețin mai bine căldura la nivelul palmelor, iar un termos cu cafea sau ceai cald este totdeauna binevenit.

Iar dacă gerul și gheța pe ape se vor lăsa așteptate, să ne reamintim că mare parte din „mărunțișul” apelor, în zilele însorite se aține totuși în preajma malurilor și nu va refuza un buchețel de libelule oferite pe o mormășcă ce joacă atrăgător în apropierea substratului. Astfel, un pescuit la marginea gheții formate pe lângă maluri, poate oferi un prilej de a mai petrece câteva ceasuri în aer liber, cu speranța că vom avea totuși prilejul de a ne bucura, și în acest an, de timpul pentru copcă...! **VR**

Pescuitul cu năluci tip *swimbait*, *big-bait* și *giant-bait* (III)

Text și fotografie ANDREI ZABET

În Japonia, în SUA, dar și în Europa, pescuitul cu *big-baits* și *giant-baits*/năluci mari și năluci gigant, a explodat în ultima perioadă. Dacă pe bătrânul continent, în special în zona scandinavă, specia-țintă este știuca de mari dimensiuni, de 1 metru și peste, în Japonia, pe lângă largemouth bass, pescarii caută tot mai mult exemplarele record de sea bass, care ajung frecvent la 80-90 de centimetri sau chiar 1 metru.

De ce sunt căutate aceste năluci mari și super mari? În primul rând, fiind vorba de *swimbaituri*, majoritatea au acțiunea „built in”, sunt foarte ușor de pescuit, iar evoluția lor în mediul acvatic este una extrem de naturală. Iar în al doilea rând, aceste năluci XXL sunt calea cea mai scurtă sau „shortcut-ul” perfect către noi recorduri personale, altfel greu de atins. Și asta pentru că vechea vorbă „nălucă mare, pește mare” este cât se poate de valabilă în cazul multor specii de răpitor.

Nălucile gigant

Una din problemele cu care se confruntă pescarii de swimbait este faptul că, pe măsură ce dimensiunea nălucilor folosite crește, aerodinamicitatea acestora intră într-un adevărat picaj. Ai zice că un big-bait de 37 de centimetri și 260 de grame se lansează dincolo de orizont, însă reali-

tatea stă fix pe dos: din cauza profilului acestor năluci, distanțele de lansare sunt destul de reduse. Pentru a obține maximum posibil, echipamentul specializat este obligatoriu, nu doar necesar ori recomandat. Un brand japonez care, culmea, și-a făcut

de puțin timp debutul în pescuitul cu giant-baits, a lansat un swimbait hard ce se pliază în două, facilitând distanțe de lansare mult îmbunătățite. Mai întâi, au venit cu modelul mic, de doar 19 cm și 50 de grame, pe care-l folosesc de mai bine de un an, iar ceva mai recent au lansat și modelul gigant, de 28 cm și 135 de grame.

Media a 5 lanseuri, susține Shimanomania Japan, este undeva la 51-52 de metri. Personal, mă preocupă mai mult felul în care evoluează în apă, decât în aer, iar aceste reprezentante ale noului val în swimbaiting nu de-

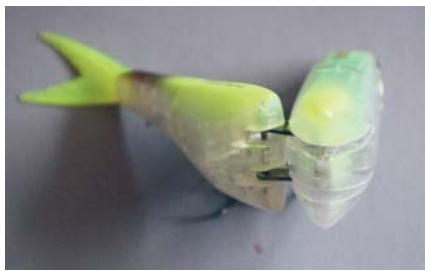
zamăgesc. Anul acesta o să pescuiesc mai mult și cu modelul *ArmaJoint 280*, fiindcă 190-ul este cam mic. Dincolo de asta, designul celor la Shimano chiar este unul revoluționar, iar asta se datorează în mare măsură și unuia dintre consultanții și prostafferii lor, un pescar de swimbait care țintează exemplarele mari de bass de pe Lacul Biwa.

Și despre lansetele adecvate

În economia *big game* sau a pescuitului cu năluci mari și gigant, echipamentul are o importanță capitală. Dacă nu ai o lansetă și o mulinetă capabile să ducă 300 de grame sau mai mult, atât în lansare, cât și în pescuit, nu poți pescui deloc. Iar lanseta este chiar și mai importantă decât mulineta. O dată pentru că trebuie să aibă forța de a propulsa nălucile gigant din puterea intrinsecă a blank-ului, iar a doua la mână, ca să zic așa, pentru că trebuie să asigure un nivel de ergonomie cât se poate de ridicat. În lumea swimbaitingului, swimbaiterii știu că rear grip-ul unei lansete trebuie să aibă o anumită lungime - cu cât mai grele sunt nălucile lansate, cu atât mai lung trebuie să fie mânerul lansetei, pentru a crește brațul forței fără a „forța” încheietura pescarului, umărul și brațul principal, cel cu care imprimăm viteză lansetei. De aceea, rear grip-urile cu lungimi între 40 și 45 de centimetri sunt cele de ales. Iar pentru că mânerul lung „taie” din partea activă a lansetei, sunt preferate lansetele de swimbait cu lungime cât mai mare.

Trendul lansetelor pe piețele internaționale

În anii anteriori, lungimea preferată pe scena nord-americană a swimbaiterilor era de 8'6" sau 2,60 metri, însă din cauza problemelor de transport sau de shipping a acestor

lansete, producătorii și custom builderii au redus lungimea la 8' sau 2,43 metri. Pe piața americană vorbim de lansete dintr-o singură secțiune, ceea

ce e de înțeles.

În Japonia, unde se produc cele mai avansate și mai scumpe lansete de big baits din lume, lungimea medie a acestora variază între 2,25 și 2,43 metri, însă pescarii de swimbait descoperă tot mai mult beneficiile lansetelor lungi, în jurul dimensiunii de 8', iar datorită tehnologiei, lansetele de big-bait cu mâner detașabil sau „offset” sunt cele mai răspândite.

În Europa, trendul lansetelor din două secțiuni este cel mai popular, iar lungimile acestora sunt ceva mai generoase, între 8' și 8'6" sau chiar 9' sau 2,75 metri. În episodul următor vom vorbi despre puterea lansetelor de big & giant baits, care poate ajunge și depăși 1.000 de grame sau 1 kilogram! **VIP**

- va urma -

Sfârșit de sezon hibernat

Text și fotografie MUGUREL IONESCU

Iarna se apropie de sfârșit, după o evoluție controversată, care s-a încadrat în standardele vremii ultimilor ani. Alternanța dintre zilele reci, fără excese, cu temperaturi ridicate față de mediile calendaristice, precipitații sporadice alternative și vânturi, uneori, cu intensități de uragan, ne-au cam lăsat fără alternative, suprasolicitându-ne inspirația. Cu gândul la anotimpul care se apropie, ne vom concentra pentru a face față sfârșitului de sezon hibernat.

In perioada sezonului rece, variantele pe care le avem la dispoziție pentru o partidă de pescuit sunt destul de limitate. În lipsa gheții consistente, care să permită pescuitul în siguranță, la copcă, pe lacuri, ghioluri și iazuri, ne rămân malurile râurilor

sau ale canalelor de fugă ale termocentralelor, unde apa circulă, natural sau prin uzinare. Peștii, mai ales cei răpitori, deși au metabolismul redus, rămân totuși activi și se mai și hrănesc. Cu scule mai modeste sau mai sofisticate, nade și momeli diverse, echipați

corespunzător, ne vom orienta, în primul rând, după prognozele emise de meteorologi.

Câte ceva despre climă

Chiar dacă rubricile despre vreme se numesc „timpul probabil”, sau tocmai de aceea, trebuie să ne luăm propriile măsuri de precauție: verificarea din mai multe surse, pregătirea pentru orice eventualitate sau, în caz de nesiguranță, amânarea sau reprogramarea ieșirilor noastre în natură.

Ca fenomen general care va influența vremea va fi, în primul rând, dezvoltarea fenomenului El Niño, care este adesea asociat cu o creștere a căldurii, a secetei sau a precipitațiilor în diferite părți ale lumii. Efectele sale s-au resimțit și se resimt în continuare și în România, cu fenomene meteo și climatice extreme, de la caniculă la vijelii, furtuni și căderi masive de apă, determinând o nouă ordine climatică și schimbarea caracteristicilor anotimpurilor. De asemenea, un nou vortex polar, reprezentat printr-o masă de aer foarte rece care se formează în stratosferă deasupra Polilor Nord și Sud ai pământului, se extinde rapid. Acesta are un impact puternic asupra vremii de iarnă în Statele Unite și Canada, dar în ultimii ani se face resimțit și în Europa.

Am menționat numai câteva variabile de care trebuie să țină seama meteorologii în formularea prognozelor despre „evoluția vremii”, marcate și de factorul antropic, adică influența directă, nemijlocită, a activității omului asupra mediului înconjurător.

Pescuit pe gheață

N-ar fi prima dată când zăpada și gheața ne-ar surprinde, uneori chiar și la începutul lunii martie, de aceea

nu trebuie să ne găsească nepregătiți.

Vom avea în vedere atât peștii răpitori, bibanul, ghiborțul, știuca și șalăul, care vor răspunde la o momeală sau o nălucă prezentată corespunzător, dar și peștii pașnici, babușca, roșioara, carasul, plătica, oblețul și chiar crapul, care vor fi încântați de buchetul de „libelule” (larve de chironomide), viermuși de carne, albi sau colorați, sau combinații ale acestora.

Vom folosi vergi scurte, fine și sensibile, cu acțiune de vârf, care permit prezentarea și jocul natural al momelii, dar și semnalizarea prezenței peștilor interesați de momeala oferită.

Vergile pot fi simple sau prevăzute cu inele și dotate cu mini-mulinete, care vor asigura rezerva de fir necesară. Acesta va fi foarte fin, dar dimensionat pe măsura capturilor preconizate, de preferat fluorocarbon, invizibil în apă.

Nălucile obișnuite vor fi mormăștele, folosite atât pentru pescuitul peștilor pașnici, cât și a celor răpitori de talie mică, cu dimensiuni care variază între 2 și 10 mm, sau dandinetele, năluci metalice, de formă alungită, cu dimensiuni cuprinse, de regulă, între 1,5 și 5 cm, în funcție de talia peștilor căutați.

Pescuit pe râu

Este un pescuit spectaculos, având ca specii-țintă cleanul, scobarul și mreana. Dacă pentru cele două din urmă ne vom baza pe pescuitul staționar, cleanul poate fi un partener de nădejde atât la staționar, dar și la spinning și, uneori, la muscă artificială.

Pentru staționar, când vremea este rece, atât peștii, cât și sursele lor de hrană se mișcă mai încet comparativ cu perioadele mai călduroase, de aceea este bine să folosim momeală vie, lăsând cărligul cu momeala să se târască ușor pe fundul apei. Rezultate bune vor da și bucățile de ficat proaspăt sau sângele încheșat.

Pentru spinning, voblerlele scufundătoare – *sinking*, par să fie cea mai bună alegere de sezon. Recuperările vor fi lente și cât mai aproape de substrat, cu pauze dese.

Un pescuit delicat

Mai amintim că iarna, la temperaturi scăzute, firele textile vor fi înlocuite în totalitate cu cele monofilament. Practicarea spinningului, în zonele unde apele îngheață pe o porțiune mai mare de la maluri, presupune un grad mare de dificultate și se poate face numai cu bețe lungi, dar ne va aduce satisfacții pe măsură acum, la sfârșit de sezon hibernal. **VR**

GASTRONOMIE PESCĂREASCĂ

CIORBĂ BĂNĂȚEANĂ DIN PEȘTE

MAMA PAȘA

După cum spune ardeleanul, „*cel mai bun pește e porcul*”, dar și bănățeanul are un preparat hibrid, sățios, în care își dau întâlnire mai multe soiuri de pești, dar și aromele cărnii de porc, un preparat foarte potrivit în zilele friguroase de iarnă, după o ieșire în decorul vitregit al naturii, pe malul apei.

Ingrediente: două kg de pește din speciile pe care le avem la îndemână, curățat și eviscerat, 4 cartofi, 2 morcovi, două cepe, o rădăcină de păstârnac, o rădăcină de pătrunjel, o jumătate de țelină, 2 ardei capia, 7 căței de usturoi, două linguri de pastă de tomate, 200 g slănină de porc afumată, 150 g de untură de porc, 200 ml zeamă de varză, sare, piper boabe, leuștean și pătrunjel proaspăt pentru aromă.

Preparare: peștele se crestează, se porționează, iar capetele peștilor mai mari se folosesc. Se taie legumele, cartofii în bucăți mai mari, morcovii și ardeii fideluță, slăcina, rădăcinile de

țelină, păstârnac și pătrunjel, în cubulețe, iar cepele se taie în sferturi. Se călesc ușor în untură încinsă, după care se completează cu apă și se fierb. După ce acestea sunt aproape fierte, se adaugă peștele. Se completează compoziția cu pasta de tomate, zeama de varză fiartă, sare, după gust, și usturoiul mărunțit. După ce oprim focul, adăugăm leușteanul și pătrunjelul tocat și acoperim vasul.

Servire: servim zeama fierbinte, împreună cu bucățile de pește și legume. O țuică bătrână sau o palincă și un ardei iute, proaspăt sau murat, îi vor accentua gustul. Poftă bună! **VR**

Transparențe

Text și fotografie DORU DINEA

Noapțile au început să coboare adesea mercurul din termometre sub pragul înghețului dar, în multe zile, soarele a strălucit generos pe cerul senin iar temperaturile au urcat și mai sus de zece grade, uneori, până spre cinsprezece grade Celsius. „Craiasa albă” a iernii, de ani buni, e mult mai permisivă cu temperaturile iar în privința fulgilor de nea a devenit, de-a dreptul, deosebit de zgârcită. Copacii și-au pierdut de ceva timp bogăția coroanelor dar, pâlcuri de iarbă au mai înviorat pe-ici, pe-colo, cu nuanțe de verde pal, cuprinsul trist și cenușiu al câmpiei.

Chiar dacă, au mai căzut și ceva precipitații, acestea au fost destul de slabe cantitativ iar apele râului au rămas limpezi. Cu toate că, pentru perioadele din anotimpul de iarnă îmi aleg să merg la pescuit atunci când temperaturile de peste zi sunt mai prietenoase, dimineața sau seara, tot mai prind și temperaturi mai scăzute, atunci când firul mai îngheață pe inelele lansetei, în special pe cel de vârf, sau gerul „mă mușcă” cu hărnicie de mâini. O spun cu toată sinceritatea că nu îmi provoacă nici o plăcere, bomban de zor și mă întreb, în gând, ce caut eu, în asemenea condiții, pe malul

apei. Nu mai caut răspunsul, pentru că, indiferent de variantă, știu că tot la fel aș proceda. Oricum, și pescuitul pe timp de iarnă are farmecul său aparte.

Năluci pe alese

Am încercat cu mai multe tipuri de năluci, și *hard* și *soft*. Până când temperaturile nu au scăzut foarte mult, am avut rezultate mulțumitoare și la nălucile *hard*, în special *voblere*, dar atunci când temperaturile au devenit mai scăzute, cele mai bune rezultate au fost la nălucile moi, de tip *soft*.

Ca năluci *hard* am folosit *voblere lipless vibration sinking*, de 4 și 5 cen-

timetri lungime, iar ca năluci *soft*, *voblere lipless vibration sinking*, de tip *soft*, de 5,2 și 5,8 centimetri lungime. Tot ca năluci de tip *soft*, am mai folosit și *shad-uri*, cu format *minnow*, de 4 și 5 centimetri lungime, pe montură cu plumb *cheburaska*, de 2 și 3 grame în greutate, și armate cu cârlige tip *drop shot* nr. 6. Cele mai bune rezultate, la aceste tipuri de năluci, au fost atunci când le-am folosit pe cele translucide, și cu, dar și fără *glitter*. Deci, a contat foarte mult, ca nălucile să fie cât mai discrete, impactul vizual să fie cât mai mic.

Tehnica recuperării

Cel mai mult, ca metodă de evoluție pentru năluci, am folosit *stop&go*. Efectuam recuperările cu viteze foarte mici și mici și, mult mai rar, cu viteze mici spre medii. Am căutat ca năluca să evolueze cât mai aproape de substrat și, pe cât a fost posibil, să o „tărăsc” pe albia râului. Ca să pot să evit din agățările neplăcute ale nălucilor în obstacole, la unele din acestea am înlocuit ancorele triple cu ancore duble. Am avut mai multe rateuri la înțeparea peștilor dar am reușit să folosesc nălucile în zonele cu risc ridicat de agățare.

” Am încercat cu mai multe tipuri de năluci, și hard și soft. Până când temperaturile nu au scăzut foarte mult, am avut rezultate mulțumitoare și la nălucile hard, în special voblere, dar atunci când temperaturile au devenit mai scăzute, cele mai bune rezultate au fost la nălucile moi, de tip soft.

am mai nimerit și zone unde am avut mai multe capturi, dar au fost destul de rare. Toți peștii capturați și-au regăsit locul în apele râului, iar câțiva dintre ei au mai zăbovit puțin și la câte o scurtă ședință foto. **VR**

Pauzele dintre recuperări au fost de la 1-2 secunde până la 7-8 secunde. În funcție de curentul de curgere al apei din zona în care pescuim, în pauzele mai mari dintre recuperări, am mai efectuat și mici mișcări, ca de tremur, pentru nălucă, pe care le-am executat mișcând sacadat din vârful lansetei. Marele avantaj, atunci când foloseam nălucile de tip soft, a fost că, dacă peștii nu atacau de la început nălucă mai hotărât și executau câte unul sau două țacuri, nu deveneau atât de bănuitori și precauți și, de cele mai multe ori, declanșau și atacuri mai hotărâte. La nălucile de tip hard, când temperaturile au scăzut, atunci când peștii executau unul sau două țacuri pe nălucă, de obicei nu o mai urmăreau și nu mai declanșau alte țacuri sau atacuri mai hotărâte.

Cu atenție și răbdare

Pentru perioadele de timp când temperaturile nu au fost foarte scăzute, am avut capturi de clenii dar și de avaiți, iar atunci când temperaturile au devenit din ce în ce mai zgârcite, capturile au fost numai de clenii. A fost necesar să încerc cu atenție și răbdare în multe zone ale râului ca să pot să am rezultate cât de cât mulțumitoare. Într-adevăr,

La copcă de Făurar

Text și fotografie MAC

Finalul lunii decembrie și începutul de ianuarie au adus o vreme pe alocuri schimbătoare dar și cu tempearturi mai mult decât plăcute în zile cu cer senin și soare darnic, dar nici lapovița și chiar și ninsoarea abundentă, în unele regiuni din nordul țării, nu au lipsit din tabloul vremii de iarnă.

Ultimile zile ale lui Gerar au adus episoade de vreme rece, cu ger și ninsoare în multe zone ale țării, pentru ca imediat apoi, începutul lui februarie să debuteze cu zile cu cer senin și temperauturi poziționate în jurul a plus 10 și chiar plus 12 grade Celsius. În depresiuni, este posibil ca apele să fi format pe alocuri zone cu gheață, de care, pasioanții pescuitului pe luciul de cristal ar putea beneficia pentru o partidă la copcă, de Făurar.

Iar dacă sorții de vreme și gerul iernii vor fi de partea noastră și vor pune pod de gheață peste ape, oferindu-ne posibilitatea de a ieși la un pescuit la copcă, nu ne rămâne decât să ne bucurăm de șansa noastră și să ne concentrăm la pescuitul în sine, având totuși grijă să acordăm toată atenția detaliilor privind atât tehnica și practicarea pescuitului cât și siguranței prezenței noastre pe luciul sclipitor al gheții.

La gura copcii

După ce am parcurs drumul până la locurile pe care ne-am propus să pescuim, vom căuta să identificăm zonele unde sunt grupați peștii, fie după datele cunoscute din perioada caldă a vremii, fie prin sondare, și, bineînțeles, ținând cont de adâncimea apei și de configurația și natura substratului.

Pentru speciile de pești pașnice mormâștele garnisite cu *libehule* - larvele de chironomide, sunt de regulă recomandarea universal acceptată ce pare să funcționeze în mai toate situațiile. Putem pescui fie cu montură cu plută, fie activ, jucând momeala pe verticală, în apropierea substratului. Provocarea momentului va consta în forma, culoarea și jocul specific pe care îl vom imprima modelului de mormâșcă pe care o vom folosi.

Răpitorii preferă de regulă zonele cu structuri submerse, fapt ce îngreunează accesul nălucilor spre locul

unde peștii sunt grupați. Având în vedere aceste aspecte avem nevoie de un fir mai rezistent și năluci cu joc și bătaie specifică, pe verticală. Cât privește nălucile folosite, culorile fluorescente, finisajul holografic al suprafețelor și, nu în ultimul rând, „jocul” acestora, sunt toate elemente ce pot înclina sorții unei partide la copcă.

Atenție, siguranța pe gheață

Aspectul gheții, culoarea, structura, prezența bulelor de aer înglobate, reflectă starea acesteia. „Citirea” gheții ne poate furniza informații de mare ajutor. Gheața cristalină, clară, ca și cea albăstruie sau verde, este considerată mai sigură decât cea mată sau cenușie. În cazul gheții cenușii, cu impurități sau cu bule de aer, este nevoie de o grosime dublă față de cea a gheții clare, pentru a susține aceeași greutate. În preajma trunchiurilor sau cioatelor, gheața de contur poate fi mai subțire și, implicit, oferă mai puțină siguranță. Când nu avem informații despre gheață pe locul în care vrem să pescuim la copcă, vom porni de la mal făcând copci de testare la fiecare 2-3 metri, pe direcția pe care dorim să avansăm, până la locul dorit.

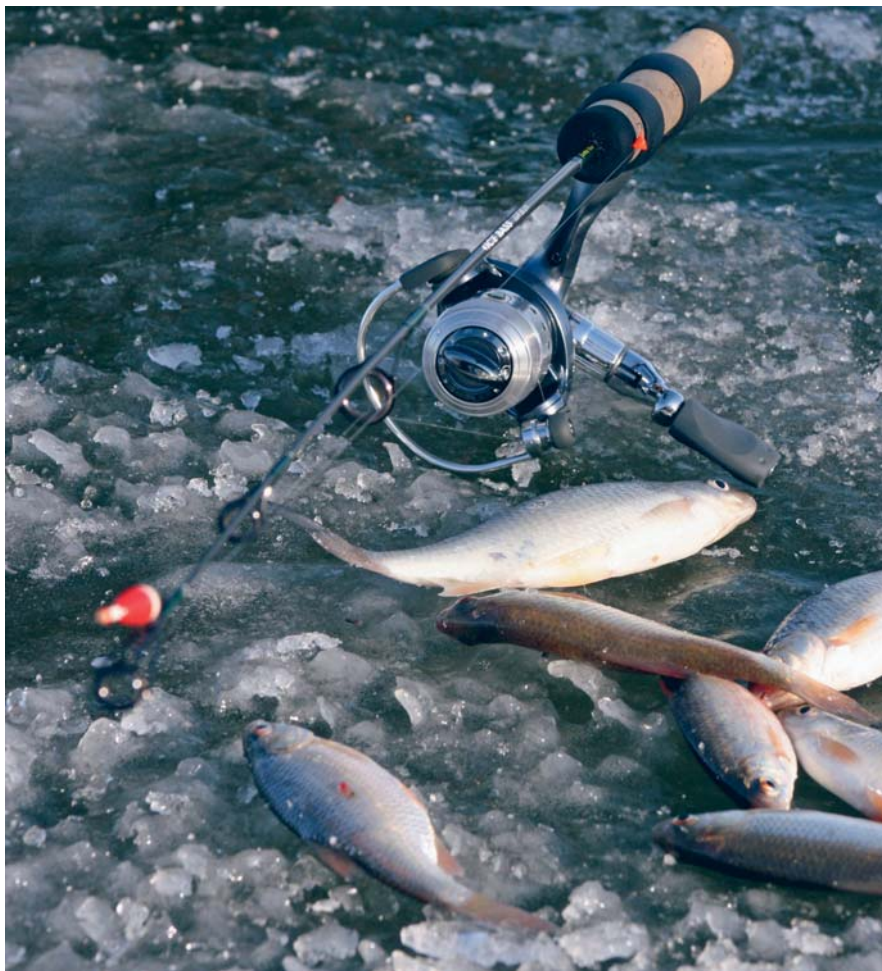
” Provocarea momentului va consta în forma, culoarea și jocul specific pe care îl vom imprima modelului de mormâșcă pe care o vom folosi.

Putem măsura astfel grosimea stratului de gheață, structura ei și astfel dacă gheața este sigură și uniformă pe toată suprafața pe care o avem de parcurs. Atenție la zilele cu soare și temperaturi peste zero grade Celsius, deoarece gheața se poate subția mai repede decât am fi înclinați să credem.

Echipamentul de siguranță va conține obligatoriu mânerele de sprijin, prevăzute cu vârfuri ascuțite din metal, pentru deplasare pe gheață, o bucată de cordelină de 10-15 metri, cu plutitor, un fluier pentru semnalizare sonoră și poate chiar și o vestă de salvare, ce poate fi de mare ajutor în caz de nevoie.

Finețea echipamentului, de la fir, la dimensiunea și forma plutei sau a nălucii folosite, fie ea mormâșcă, dandinetă sau jig, și, deloc de neglijat, sensibilitatea și agerimea vârfului lansetei, sunt factori cheie pentru succes. Răbdarea, experiența personală anterioară, dar și inspirația de moment, sunt factori cheie ce pot înclina balanța reușitei în favoarea noastră.

Rămâne doar ca și vremea să fie favorabilă, pentru a putea ieși pe gheață, la un pescuit la copcă, de Făurar! **VR**

NIMFE LA MARGINEA GHEȚII

Dintre artificialele ce pot da rezultate în timpul sezonului hibernal și în condițiile de vreme existente, nimfele par a fi cele preferate.

Sensibil mai grele, cu corp lestat și bine garnisit, din pene sau material sintetic, cu cap vizibil din mărghică strălucitoare, nimfele pot ajunge repede spre adânc, acolo unde se ațin peștii. Culoarele ce pot fi folosite cuprind de la cele mai estompate, precum maro, gri, bej, să zicem în ton cu nuanțele iernii, la cele folosite pentru nălucile pentru

copcă, foarte vizibile, așa cum sunt nunațele de portocaliu, chartreuse sau carmin, posibil cerclate cu fir *lamé*, la care putem adăuga un „marcaj”, punctul „țintă”, pe capul artificialei, un punct de culoare roșie sau, de ce nu, neagră, ce va scoate în evidență prezența artificialei în apele reci ale iernii, la marginea gheții! **VR**

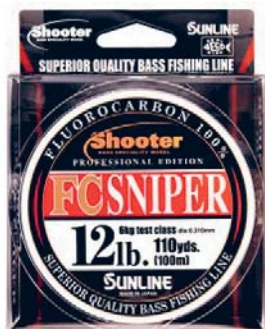
ABREVIS

Fire fluorocarbon de la Sunline - Shooter FC Sniper

Când cauți un fir bun la toate speciile de pești care preferă prezentările de finețe, cu năluci mici și fire subțiri, fluorocarbonul Shooter FC Sniper de la Sunline reprezintă alegerea perfectă.

Indiferent că urmărești clenii capitali de pe Sabar, Neajlov, sau pe apele de munte, ori păstrăvii superbi din lacuri, FC Sniper este un fir fluorocarbon produs fără compromisiuri, după ultimele tehnologii disponibile doar în Japonia.

Datorită procesului de fabricație TRP (Triple Resin Processing), care constă în umplerea cu rășină a spațiului dintre molecule, firul rezultat este unul extrem de moale, mătășos, impermeabil și extrem de rezistent la șoc și abraziune. Iar datorită coeficientului de refracție egal cu cel al apei, firul FC

Sniper va fi invizibil sau greu de detectat chiar și de către cei mai precauți pești răpitori, cum ar fi clenii cu „o mie de ochi”. De asemenea, elongația minimă îl face foarte sensibil, deci va semnaliza chiar și atacurile cele mai fine ori discrete, ori în condiții dificile – de vânt puternic, front atmosferic rece etc.

Firele fluorocarbon ale companiei japoneze Sunline, sunt disponibile în magazinele Abrevis, în magazinul fizic, aflat în București și online. **VP**
-www.abrevis.ro

MG CARP

NADĂ METHOD FEEDER APA RECE - RAME & VIERMUȘI, 500 G

Amestecul pentru Feeder conține o multitudine de pelete și semințe atent selecționate și măcinate.

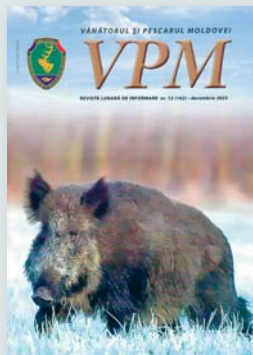

Datorită acestui proces, uleiurile nutritive rămân intacte și se înglobează în mixul final. Doar că, pentru apă rece, nivelul de uleiuri trebuie diminuat, iar cel de proteină crescut.

De aceea, Amestecul de Feeder Râme & Viermuși, i s-au adus aceste modificări, special pentru a lucra și a se descompune în mod corect în apele reci. Astfel, aromele naturale emanate atât de ingredientele proteice, cât și de cele cerealiere, se vor dispersa în masa apei și vor putea transmite semnale de hrănire către pești. **VP**
-www.mgcarp.ro

VÂNĂTORUL ȘI PESCARUL MOLDOVEI

REVISTĂ LUNARĂ DE INFORMARE

Index: PM 32876

Societatea Vânătorilor și Pescarilor din Republica Moldova

Str. Șipotelor nr. 2, Et. 3, Cod 277, Chișinău, Republica Moldova

Tel/Fax: +373-22-24.20.27

Mobil: +373-684.425

E-mail: revistasvpm@gmail.com

www.svpm.md

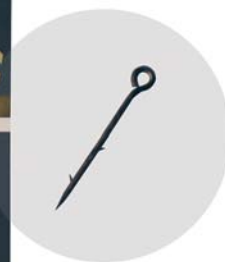
FISELA

Method Feeder Bazar 6 mm spin pentru fixare momeli

Spinul tip *bait sting* este ideal pentru fixarea diverselor momeli pe modelul firului de păr în tehnica method feeder.

Fie că vreți să echilibrați pop-up-uri, wafters-uri, method egg sau pompom-uri, posibilitățile sunt nelimitate. Avantajul acestui model aparte este că are o greutate extrem de redusă și ne permite să testăm echilibrarea critică folosind o varietate mare de momeli de mici dimensiuni, dar și cârlige, deopotrivă.

Acest model de spin a devenit un accesoriu indispensabil datorită faptului că facilitează schimbarea rapidă a momelii de cârlig. Contraspini, doi la număr, plasați în direcții diferite, au rolul de fixare sigură, astfel că, indiferent de lungimea și puterea lanseului, momela nu va cădea din cârlig. **VP**
-www.fisela.ro

Specificații tehnice

- Dimensiune Bait Sting: 6 mm;
- Profil subțire;
- Doi contraspini;
- Cantitate: 10 buc.;
- Design & Concept: Bazar Zsolt;
- Tehnica de aplicație: Method Feeder.

Din programul lunii februarie pe Fishing & Hunting Channel

FEBRA ȘTIUCII, VREME DE ȘALĂU Partea I-a

Vi s-a întâmplat să fiți mânați de dorința de a simți la capătul firului atacul inconfundabil al știucilor furioase și să aduceți la barcă, la finalul unui drill de senzație un șalău?

Dacă ați trecut prin asta, veți înțelege de ce Mălin Mușatescu și invitatul său Eugen German, cunoscut pescar de competiție și realizatorul nălucilor metalice *Berti*, plecați împreună pe urmele știucii, își vor schimba radical strategiile și tehnicile de pescuit. Așadar, veți putea urmări această poveste în filmul *Febra știucii, vreme de șalău*, din seria *Răpitori fără reguli*, numai la Fishing & Hunting Channel.

MAESTRUL TAXIDERMIEI

Un om, un talent, un taxidermist desăvârșit, Helmuth Raith.

Îl vom vedea și la ediția de anul acesta a Fishing and Hunting Expo, cea mai mare expoziție de vânatoare și pescuit din România, între 14-17 martie, unde ne va prezenta pasiunea și munca sa de o viață și deosebitele lucrări realizate în atelierul din Austria.

MARTIE 2024

ZIUA	ÎNCEPUTUL PERIOADEI FAVORABILE PESCUITULUI				FAZELE LUNII	SOARE	
						RĂSARE	APUNE
1 V	4.10	9.01	14.52	20.30			
2 S	5.03	9.49	15.45	21.23			
3 D	5.51	10.40	16.37	22.15	U.P.	6.48	18.06
4 L	6.43	11.32	17.29	-			
5 M	0.27	6.49	11.26	17.31			
6 M	1.19	7.40	12.18	18.23			
7 J	2.10	8.33	13.10	19.15			
8 V	3.02	9.25	14.02	20.07			
9 S	3.52	10.17	14.49	20.51			
10 D	4.45	11.09	15.40	21.43	L.N.	6.53	18.15
11 L	5.37	12.01	16.33	-			
12 M	0.33	5.31	11.49	16.37			
13 M	1.25	6.23	12.40	17.19			
14 J	2.18	7.15	13.32	18.10			
15 V	3.10	8.08	14.25	19.02			
16 S	4.03	9.01	15.17	19.49			
17 D	4.49	9.51	16.09	20.39	P.P.	6.23	18.24
18 L	5.41	10.43	17.01	-			
19 M	0.39	5.35	10.33	16.49			
20 M	1.30	6.27	11.25	17.40			
21 J	2.23	7.19	12.18	18.32			
22 V	4.15	8.10	13.09	19.24			
23 S	5.06	9.01	14.02	20.17			
24 D	5.49	9.51	15.51	21.09			
25 L	6.40	10.44	16.44	22.03	L.P.	6.08	18.34
26 M	7.32	11.36	17.36	-			
27 M	1.09	7.35	12.11	17.46			
28 J	2.02	8.27	13.03	18.38			
29 V	2.49	9.19	13.52	19.29			
30 S	3.40	10.10	14.45	20.20			
31 D	5.32	12.02	16.37	22.13			

Mica publicitate

VĂNZĂRI

Vând IJ BOCK, cal. 12, cu ladă și cutie pentru cartușe. Focșani.
Tel.: 0744-769.755.

Vând armă Merkel Suhl, cal. 16 - preț 2.000 de lei, Arad. Tel.: 0741-013.022.

Vând armă de vânatoare cal. 12, marca Suhl. Tel.: 0741-657.290.

ORA DE VARĂ

În noaptea de 30 spre 31 martie se trece la ora de vară, ora 03.00 devenind ora 04.00.

CUPON ANUNT

Mica publicitate

Anunț gratuit – maximum 15 cuvinte
Text anunț:

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Data:

Nume și prenume:

Tel:

Anunțurile pentru mica publicitate se primesc până în data de 20 ale lunii curente, pentru luna următoare!

Adresa redacției: A.G.V.P.S. din România, București, Calea Moșilor Nr. 128, Sector 2, Cod 020882

CUPON ABONAMENT - ANUNȚ

Având în vedere interesul tot mai scăzut al persoanelor care doresc abonament individual pentru revista VPR, începând cu data de 01 septembrie 2023, procurarea revistei se va putea face numai de la sediile asociațiilor de vânători și pescari afiliate la A.G.V.P.S., vezi secțiunea Contact/Asociații afiliate, de pe www.agvps.ro

Revista va putea fi citită în continuare, în format PDF, pe site-ul A.G.V.P.S., secțiunea Media/Revista, la un interval de o lună de zile după apariția fiecărui număr al revistei.

După data de 01 Septembrie 2023, orice plată sau transmiterea unui cupon

de abonament decupat dintr-o revista anterioară nu vor fi luate în considerare. Banii trimiși se vor returna expeditorului.

Abonamentele aflate în derulare se vor onora până la încheierea celor 12 luni achitate. Vă mulțumim pentru atenția acordată revistei VPR.

4 999 RON

Calibre disponibile: 308 Win. / 30-06 Sprg. / 300 WM
Lungimea țevii: 55,8 cm | Lungimea totală: 105,7 cm | cap. mag.: 4

+

+

Remington 783 Synthetic + suport +
Meopta MeoSport R 3-15X50 RD (reticul: 4C)
+ husă armă camuflaj

REMINGTON MODEL 783 SYNTHETIC

Remington

Precizia este acum la îndemâna oricărui vânător. Bazându-se pe expertiza de mai bine de 50 de ani în domeniul sistemelor „bolt action”, echipa noastră de ingineri a pornit de la o planșetă de desen curată și a combinat cele mai avansate inovații pentru îmbunătățirea preciziei, creând o platformă complet nouă.

Astfel, patul sintetic de culoare neagră realizat dintr-un material cu conținut ridicat de fibre de carbon ce asigură o rezistență și o rigiditate superioară, susține o platformă tradițională „Remington”, amplasată pe doi pivoți ce permit vibrația liberă a țevii. Sistemul este echipat cu mecanismul de declanșare „CrossFire” ce conferă siguranță deplină în utilizare și posibilitatea reglării trăgaciului pentru adaptarea la preferințele utilizatorului.

MEOPTA MEOSPORT R 3-15X50 RD

meopta

Luneta MeoSport R este noul model al anului 2022. O lunetă „entry level”, MeoSport R dispune de zoom 5x, pe un tub de 30 mm, plajă de reglare 90 MOA și ajustare a paralaxei de la 10 metri la infinit, lentilele dispunând de tratament MeoBright.

SUPORT LUNETĂ ȘI HUSĂ ARMĂ

Lunetă montată pe armă, cu montură Weaver.

Support Husă armă camuflaj cu burete și buzunar. 135 x 25 cm

HUNTERSHOP.RO

SC MATERIAL GROUP SRL

TEL.: 0259 47 40 40 | 0738 99 88 57

WWW.HUNTERSHOP.RO

EXPOZIȚIE DEDICATĂ PASIONAȚILOR DE PESCUIT, VÂNĂTOARE ȘI AMBARCAȚIUNI

FISHING & HUNTING

EXPO

EDIȚIA 8

14-17 MARTIE 2024

ROMEXPO - PAVILION B1

SCANEAZĂ
PENTRU A
REZERVA
BILETE

ORGANIZATOR

BILETE DISPONIBILE PRIN

entertix

FISHINGANDHUNTINGEXPO.RO